

Foranstaltning vil Repræsentanternes Ansøgning altsaa kunne ansees afgjort. Nu er det vist, at, naar man vil betegne et Forbud mod, at Jøderne eller de mosaiske Troesbefjendere skulle komme her i Landet, saa kan man ikke betegne dem efter deres borgerlige Stilling alene, men saa maa man betegne dem efter den Benævnelse, som udgjør det rette Kriterium for dem, eller som mosaiske Troesbefjendere. Nu er der vel intet direkte Forbud imod at bruge Benævnelsen Jøder, men det fremgaaer dog klart heraf, at det er navnlig det mosaiske Troesfamsunds eget og stærkt udtalte Duffe, at dette ikke maa skee, og det har ikke blot været Tilfældet dengang, thi i alle paafølgende Anordninger og officielle Udfærdigelser er altid siden den Tid og netop efter den Tid brugt Benævnelsen Mosaiske Troesfamsund og ikke brugt Benævnelsen Jøder, idetmindste saavidt mig bekendt. Derfor, mine Herrer! og derfor alene er i dette Lovudkast brugt Benævnelsen „Mosaiske Troesbefjendere“ og ikke „Jøder“, thi da man seer, at man ogsaa dengang har anseet det som en Benævnelse, som ikke engang af det mosaiske Troesfamsunds egne Repræsentanter oftedes benyttet, saa veed jeg ingen Grund, hvorfor man ved denne Leilighed mere end ved alle andre foregaaende Leiligheder skulde benytte sig heraf. Forsaavidt der nu for at forene Meningerne er anbefalet af en æret Rigsdagsmand, at man skulde gaae over til et Mediationsforslag, som er stillet under Nr. 7 paa Afstemningslisten, saa kan jeg ikke tilbageholde nogle Uttringer. Jeg vilde ogsaa gjerne have gaaet ind paa et saadant Mediationsforslag, og jeg kunde i nærværende Tilfælde saa meget hellere have gjort det, fordi dette Forslag er affattet i Ord, som maa skee ligesaa godt, ja, jeg vil gjerne indrømme det, maa skee endog bedre kunde have været brugte fra Begyndelsen af; det er et meget godt Lovsprog, som er brugt i dette Forslag, naar det hedder, at Indfrankninger i fremmede mosaiske Troesbefjenderes Udgang til, at tage Ophold her i Riget ere ophævede; det er navnlig ogsaa samme Sprog, som bruges i flere Artikler i Grundloven; jeg skal kun nævne § 97: „Enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang

knyttet Forret, er affattet.“ Her kan der ikke være Spørgsmaal om en tidligere Affklarelse, men det er affattet i det Dieblit, Grundloven udgik som Grundlov. Paa samme Maade kunde man meget godt benytte de Ord, som her ere foreslaaede under Nr. 7: „disse Indfrankninger ere ophævede fra det Dieblit af, Loven udgaaer“. Jeg kunde saaledes meget gjerne have benyttet de Ord, som findes i det her omhandlede Endringsforslag, men efter de Discussioner, som have fundet Sted her i Salen, betyde disse Ord ikke det Samme, som de ellers vilde have betydet, hvis de havde været brugte fra Begyndelsen af; de skulle nemlig betyde, at de, som troe at burde stemme imod, at der gives en ny Lov om denne Sag, de skulle føle deres Samvittighed beroliget derved, at der staaer i Loven: „disse Indfrankninger ere ophævede“, idet deri gjerne kan ligge, at de allerede kunde være ophævede ved Grundloven; men netop fordi disse Discussioner have fundet Sted, kan jeg ikke ønske, at dette Forslag skulde vinde Bifald hos Forsamlingen, skjøndt jeg, som sagt, ellers kunde have ikke alene ladet Udkastet udarbejde aldeles i samme Ord, men endog gjerne kunde have ønsket, at Sagen var bleven afgjort ved en saadan Forening. Jeg maa derfor tillade mig at gjøre Forsamlingen opmærksom paa, at, skjøndt jeg nu erkjender, at disse Ord ere et godt Lovsprog, og at jeg selv gjerne kunde have afbenyttet dem, saa kan jeg, som Sagen nu stiller sig, dersom dette Endringsforslag gaaer igjennem, ingenlunde ansee det som Andet, end som en forbedret Redaction, som man har bifaldet (Ja!). Derimod kan jeg fra mit Standpunkt ikke have Noget, at indvende; men jeg kan kun ansee det som en forbedret Redaction, og jeg kan ikke deri lægge den Betydning, at deri skulde indeholdes, hvad der i et andet Forslag mere bestemt er udtalt, nemlig at Ophævelsen er skeet ved Grundlovens § 84.

Jeg har bestemt udtalt mig om den Forskiel, som bestaaer mellem Forbud mod Jøder og Forbud mod andre Troesbefjenderes Udgang her til Riget; jeg kan ikke finde, at de Grunde, som ere anførte til Modbevistis derved, skulle være tilstrækkeligt gjældende. Jeg tror og maa vedblive den Overbevistning,